

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. S.**
zastoupen Mgr. Barborou Patáčíkovou, advokátkou
sídlem Jurečkova 643/20, 720 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2023, č. j. MSK 30067/2023,
sp. zn. DSH/5013/2023/Fra, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jablunkov (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 9. 1. 2023 a odvolání žalobce zamítl.

2. Správní orgán prvního stupně jím uznal žalobce vinným z přestupku, neboť dne 30. 1. 2022 při řízení osobního automobilu identifikovaného ve výroku v rozporu s § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) nepřizpůsobil rychlost jízdy zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které lze předvídat, a vjel do výmolu, který byl označen přenosným svislým dopravním značením s tím, že v důsledku vjetí do výmolu došlo k hmotné škodě na vozidle.
3. Uvedeným jednáním se měl žalobce dopustit z nedbalosti přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který mu správní orgán prvního stupně uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Relevantní skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu vzal krajský soud za prokázané následující skutečnosti.
5. Příslušný policejní orgán oznámil dne 27. 2. 2022 správnímu orgánu prvního stupně podezření ze spáchání přestupku, kterého se měl dopustit žalobce dne 30. 1. 2022 v 18:00 hodin tím, že se při jízdě automobilem v obci Návsí ve směru na hraniční přechod Svrčinovec nechoval ohleduplně a ukázněně a nepřizpůsobil svou rychlost zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat a nejel takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled, a pravými koly vjel do výmolu, který byl označen přenosnou dopravní značkou „A7a“ (nerovnost vozovky) s dodatkovou tabulí „E4“ a nápisem 10 km; a přenosnou svislou dopravní značkou „A22“ (jiná nebezpečí). Došlo ke hmotné škodě na vozidle. Ke zranění řidiče nedošlo. Provedená dechová zkouška na přítomnost alkoholu v dechu měla negativní výsledek.
6. Z protokolu o nedohodě v silničním provozu ze dne 30. 1. 2022 vyplývá mj., že v místě dopravní nehody se nacházely dva výtluky v pravé části jízdního pruhu (o rozměrech – délka x šířka x hloubka – první 80 cm x 60 cm x 10 cm; druhý 190 cm x 120 cm x 12 cm). V době ohledání byla noční doba, místo je bez veřejného osvětlení, teplota kolem 5 °C. K dopravní nehodě policejní orgán pořídil fotodokumentaci, včetně umístěného dopravního značení, jakož i náčrt po nehodového postavení vozidla a stop.
7. Součástí spisového materiálu je i vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ze dne 15. 2. 2022. Sděluje, že s ohledem na klimatické podmínky a stavební stav komunikace nebylo možno závadu odstranit, ale nerovnosti byly předepsaným způsobem označeny, a to dopravní značkou A7a, která byla osazena před mostem ev. č. 11-186 v km 339,323 v katastru obce Návsí.
8. Žalobce se vyjádřil k věci před policejním orgánem (viz úřední záznam ze dne 27. 2. 2022) a uvedl, že výmoly nebyl řádně označeny. U ústního jednání konaného dne 27. 9. 2022 žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně předložil písemné vyjádření, v němž zdůraznil, že tak hluboká a velká díra, do které najel, nebyla řádně označena. Dopravní značka „A7a“ (nerovnost vozovky) byla podle žalobce umístěna ve vzdálenosti pouhých 8 až 10 metrů od místa výtluku a na tak nebezpečnou díru v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 90 km/h nelze na 10 metrech

v zimním období a za tmy včas reagovat. Výmol mohl objet pouze v protisměru, přes plnou čáru. Doložil videozáznamy.

9. Součástí správního spisu tvoří dále barevný výtisk mapy místa dopravní nehody, v němž je zaznačeno umístění označení výtluku a výtluku samotného.
10. Správní orgán rozhodl o vině žalobce, jak shora uvedeno. K námitkám žalobce správní orgán mimo jiné uvedl, že podle fotografií pořízených policií a podle webové aplikace Mapy.cz byly dopravní značky „A22“ (jiná nebezpečí) a „A7a“ (nerovnost vozovky) s dodatkovou tabulkou „E4“ (délka úseku s nápisem 10 km) umístěny asi 1,2 km a dopravní značka „A7a“ (nerovnost vozovky) asi 650 m před místem dopravní nehody. Řidič tak byl o nerovnostech na vozovce informován.
11. K odvolání žalobce rozhodoval ve věci žalovaný. Odvolání zamítl a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dovodil, že úsek s výtluky byl řádně označen dopravními značkami; žalobce měl na kolech svého SUV nízkoprofilové pneumatiky; žalobce nezvolil takový způsob jízdy, aby vozidlo nepoškodil. Dále se vyjádřil k námitkám stran zprávy Veřejného ochránce práv a v odvolání citované uváděné judikatuře.

III. Obsah žaloby

12. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu. Vznáší tyto žalobní body:
 - *nemožnost vyhnout se výtlukům*: nesouhlasí se závěrem žalovaného, podle kterého měl snížit rychlost na 70 km/hod na základě varování před nebezpečím. Jednalo o silnici 1. třídy, na které je nejvyšší dovolená rychlost 90 km/hod; jízda o rychlosti 70 km/hod by byla vzhledem k plynulosti dopravy a vyvarování se ohrožení dopravy nebezpečná, jelikož se jedná o velmi frekventovanou silnici, která má jeden jízdní pruh v každém směru. Rovněž nesouhlasí s tím, že neměl jezdit po silnici 1. třídy SUV s nízkoprofilovými pneumatikami a měl vozidlo zastavit a výtluky objet. Zdůrazňuje, že výtluky jsou dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1495/2003, závažnou závadou ve sjízdnosti pozemní komunikace a zároveň nešlo existence výtluků předvídat;
 - *nesprávné označení výtluků*: dopravní značka „A7a“ se nacházela 650 metrů od výtluku (nikoli 500 m, jak tvrdí žalovaný) a pokud vlastník (resp. správce silnice) věděl o tom, že se v takové vzdálenosti metrů od značky nachází výtluk tak velkých rozměrů, měl značku opatřit tabulkou „E3a“ s udáním skutečné vzdálenosti, anebo doplnit tabulkou „E4“ se skutečnou délkou úseku. Umístění tabulky „E4“ s délkou úseku 10 km je v takovém případě podle žalobce nebezpečným počínáním vlastníka, jelikož značka „A7a“ v takovém případě ztrácí smysl;
 - *porušení zásady materiální pravdy*: žalovaný vycházel při dokazování pouze z důkazů Policie České republiky a správce kombinace. Nezbyval se vyjádřením žalobce a nezjišťoval další důkazy;
 - *porušení zásady legitimního očekávání*: žalovaný se odmítl zabývat zprávou o šetření Veřejného ochránce práv, z níž plyne, že ne každý střet vozidla s překážkou je důsledkem porušení povinnosti řidiče. Obdobný závěr vyplývá také z rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. III. ÚS 2065/15. Žalovaný nevypořádal

závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2022, sp. zn. 25 Cdo 2101/2000, a ze dne 30. 6. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1495/2003.

13. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žaloba kopíruje námitky uplatněné již v odvolání, se kterými se již vypořádal.
15. Zdůraznil, že není nijak zpochybňováno, že se výtluky na vozovce nacházely, když byly bezprostředně po dopravní nehodě ohledány a zdokumentovány. Spor je pouze o jejich řádné označení. Žalobce byl na výtluky řádně upozorněn, a to postupně třemi dopravními značkami, tedy se mohl a měl výtlukům vyhnout, např. zásadním snížením rychlosti jízdy. Argument, že jízda rychlostí nižší než 70 km/h byla v daném místě nebezpečná, považuje žalovaný za absurdní.
16. Žalovaný má za to, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a žalobce neuvádí, jaké další důkazy měly podle něj správní orgány opatřit. Současně vina žalobce nebyla dovozována pouze ze samotné skutečnosti, že došlo k dopravní nehodě, nýbrž na základě řádného hodnocení všech provedených důkazů.

V. Jednání soudu

17. U jednání dne 22. 11. 2024 soud v rámci zásady předvídatelnosti rozhodnutí upozornil strany na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023, č. j. 20 A 8/2023-52, vydaný ve skutkově totožné věci.
18. Strany setrvaly na svých procesních stanoviscích.
19. Žalobce měl nad rámec žalobních tvrzení napadené rozhodnutí též za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nikterak nedovodil, jakou konkrétní rychlostí žalobce jel či jet měl. Situaci má za absurdní, neboť žalobce byl pokutován za to, že najel do výmolu, přičemž odpovědnost za sjízdnost komunikace měl její vlastník, resp. správce, jedná se navíc o komunikaci, která se potýká s existencí výtluků neustále.
20. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023, č. j. 20 A 8/2023-52, v němž byl řešen totožnost skutkový stav a přestupek spáchaný ve stejném čase i místě. Soud by měl postupovat v obdobných věcech stejně. K námitce nezjištěné, resp. nestanové, rychlosti žalobce, uvedl, že se jednak nejedná o námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, k níž by měl soud přihlížet z úřední povinnosti, ale námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Tato námitka nebyla uplatněna v žalobě, a je proto opožděná, nepřipustná. Je rovněž nedůvodná, neboť žalobce nebyl uznán vinný z přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti, ale z přestupku nepřizpůsobení rychlosti okolnostem jízdy.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“)

a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.). O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

22. **Žaloba není důvodná.**

23. V přezkoumávané věci žalovaný uznal žalobce vinným z porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu. To ukládá řidiči povinnost přizpůsobit rychlost jízdy zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat s tím, že řidič smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.

24. Porušení uvedeného zákonného ustanovení dovozovaly správní orgány především z toho, že žalobce při řízení vozidla vjel do označeného výmolu (výtluku) na silnici, přestože byl na jeho existenci řádně a včas upozorněn.

25. Mezi účastníky není sporné, že žalobce v rozhodný okamžik do výmolu vskutku vjel. Sporné je, zda se tak stalo v příčinné souvislosti s porušením povinností stanovených v § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu. Dílčí spornou otázku představuje řádné označení výmolu.

26. Krajský soud předesílá, že řízení před správním soudem není pokračováním správního (přestupkového) řízení, ale jeho předmětem je posouzení zákonnosti napadeného správního rozhodnutí. Na věci nic nemění ani to, že se jedná o přezkum rozhodnutí ve věci správního trestání, který probíhá v tzv. plné jurisdikci (tj. v rovině skutkové i právní), protože i v takovém případě platí, že o přestupku rozhodují správní orgány, nikoliv správní soud. Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné dozorové kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale v rámci vymezeném řádně uplatněnými žalobními body posoudit, zda správní orgán řádně a úplně zjistil skutkový stav, zda nedošlo k porušení procesních práv účastníka nebo zda napadené rozhodnutí není z jiných důvodů v rozporu se zákonem.

27. V nynější věci vznesené žalobní body v podstatě kopírují námitky odvolací, na které již odpověděl žalovaný. Soud přitom považuje odůvodnění napadeného rozhodnutí za logické a věcně správné, obsahující zákonné závěry. V tomto ohledu lze připomenout, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128).

28. Prvním stěžejním závěrem správních orgánů, který ob stojí v konfrontaci se žalobními body, je, že *předmětný výmol byl řádně označen, a žalobce se mu tak mohl a měl vyhnout.*

29. Úsudek žalovaného o tom, že na existující závady v technickém stavu byli řidiči upozorněni přenosným dopravním značením „A22“ (jiné nebezpečí) a dopravní značkou „A7a“ (nerovnost vozovky) s dodatkovou tabulkou „E4“ (délka úseku) s údajem „10 km“, za kterou se asi 500 metrů nacházelo další dopravní značení „A7a“, má oporu ve spise. Ani žalobce jej ničím konkrétním nezpochybňuje. Stejně tak žalobce nezpochybňuje, že se výtluk nacházel v desetikilometrovém úseku od příslušného dopravního značení (E4) (byl od něj vzdálen asi 1,2 km).
30. Jak správně konstatoval žalovaný, ze značky označující úsek nebezpečí 10 km vyplývá, že se v této délce nacházejí hrboly, výtluky, díry a jiné nerovnosti ve vozovce nebo úsek s nerovným povrchem vozovky, vyžadující zvýšenou opatrnost nebo výrazné snížení rychlosti jízdy. Uvedený závěr nepovažuje krajský soud za nijak excesivní či nepřiměřený.
31. Značení bylo rovněž souladné se „Zásadami pro dopravní značení na pozemních komunikacích – technické podmínky¹“ Ministerstva dopravy účinnými od srpna 2013. Dle jejich čl. 8. 3. 1. se *„výstražné značky se umísťují před označovaným místem mimo obec ve vzdálenosti 100–250 m, v obci 50 - 100 m, pokud není v konkrétních případech uvedeno jinak. Není-li možno z vážných důvodů stanovené rozmezí vzdálenosti dodržet, je nutno výstražnou dopravní značku doplnit dodatkovou tabulkou č. E 3a "Vzdálenost" s udáním skutečné vzdálenosti k označovanému místu“*, jak správně cituje žalobce ve svém odvolání. Přehlíží však již odstavec druhý tohoto článku, podle něhož: *„Pokud je úsek nebezpečí delší než 500 m, doplňuje se značka dodatkovou tabulkou č. E 4 „Délka úseku“ se skutečnou délkou úseku. Pokud se v dotčeném úseku nachází křižovatka, je nutno značku s odpovídajícím upraveným údajem na dodatkové tabulce opakovat, případně lze na připojující se komunikaci užít výstražnou značku s dodatkovou tabulkou č. E 7b „Směrová šipka“*.
32. V projednávané věci, jak správně připomněl žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí, byla první dopravní značka označující 10 km umístěná před křižovatkou a vyplývá z ní, že v délce 10 km se na vozovce nacházejí hrboly, výtluky, díry a jiné nerovnosti. Druhá dopravní značka byla umístěna mezi protihlukovými stěnami před mostem přes řeku Olši, jednalo se o přenosnou dopravní značku A7a (nerovnost vozovky). Neměla sice dodatkovou tabulku, ale byla umístěna cca 500 m od první značky, tedy v úseku vozovky s nerovným povrchem. Na tomto místě krajský soud k žalobnímu tvrzení, že se nejednalo 500 m, ale o 650 m uvádí, že tento rozdíl je z hlediska souzené věci zcela irrelevantní.
33. Obviněný navíc sám doložil videozáznamem, že velmi blízko u předmětných výtluků byla umístěná výstražná značka A7a („nerovnost vozovky“).
34. Všechna dopravní značení byla řádně čitelná, ničím zakrytá, jak vyplynulo z fotodokumentace policie České republiky, a částečně i videozáznamu dodaného žalobcem.

¹Dostupné na:

<https://pjpkr.sd.cz/search.asp?menu=2032&menuX=%2Fvyhledavani%2F&searchText=z%2E1sady+pro+dopravn%ED+zna%2E8en%ED&doSearch.x=0&doSearch.y=0>

35. Lze tak přisvědčit žalovanému, že žalobce předtím, než dojel až k výtlukům na mostě přes řeku Olši, minul nejméně dvě výstražné značky. Mohl (a měl!) tedy jet takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na jakou má rozhled.
36. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí (srov. zejména jeho stranu 6) rovněž dostatečně zabýval tím, že žalobce za daných okolností nepřizpůsobil rychlost jízdy předpokládanému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám (jízdy za tmy v neosvětleném úseku pozemní komunikace, při průjezdu protijedoucího vozidla), vlastnostem vozidla (nizkoprofilové pneumatiky) a zejména svým schopnostem (reakční doba řidiče, zkušenosti, soustředění se na jízdu, únava apod.), a v konečném důsledku tak porušil § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu.
37. Podle krajského soudu žalovaný při *hodnocení důkazů* nevybočil z pravidel, kterými se hodnocení důkazů řídí (§ 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu) a jeho úvahy při hodnocení důkazů jsou logické, přezkoumatelné a přesvědčivé.
38. Žalovaný neopomněl vypořádat tvrzení žalobce a jeho důkazní návrhy, zejména pokud jde o videozáznamy či písemné vyjádření. Žalobní námitka stran porušení zásady materiální pravdy proto neobstojí. Žalobce ostatně ani sám neuvádí, jaké další důkazy měl žalovaný obstarat, resp. k jakému jeho tvrzení je dokazování nedostatečné.
39. Za nedůvodné považuje krajský soud také námitky týkající se *nedostatečného vypořádání zprávy Veřejného ochránce práv a rozhodnutí soudů, na která žalobce v odvolání odkazoval*.
40. Předně platí, že není povinností správního orgánu reagovat na každou dílčí odvolací námitku a tu obsáhle vyvracet. Postačí, pokud správní orgán proti námitkám účastníka postaví vlastní ucelenou argumentaci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 5. 4. 2023, č. j. 6 Afs 384/2021-31). Tak se tomu stalo i v souzené věci.
41. Žalovaný se i tak na straně 7 napadeného rozhodnutí k dané zprávě v základních rysech vyjádřil. Vůči zprávě se vyznamenal nejen tím, že není pro správní orgány závazná, ale také konstatoval, že v projednávaném případě žalobce mohl díky dopravnímu značení vědět, že se nachází v úseku špatného stavu pozemní komunikace, za tmy, což měl vzít v potaz a těmto okolnostem přizpůsobit rychlost jízdy vozidla.
42. Žalovaný též v napadeném rozhodnutí vysvětlil, proč na projednávanou věc nedopadá žalobcem citovaná judikatura. V rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1495/2003, správce komunikace totiž neoznačil závady ve sjízdnosti pozemní komunikace vůbec, zatímco v projednávané věci byli řidiči několikrát dopravním značením na závadu ve sjízdnosti upozorněni. V rozhodnutí ze dne 27. 6. 2020, sp. zn. 25 Cdo 2101/2000, Nejvyšší soud řešil zcela jinou situaci – jednalo se o vytékající vodu, která na vozovce zamrzala a o ojedinělé náledí na jinak suché vozovce za situace, kdy řidič neměl vozidlo opatřeno zimními pneumatikami.

43. Na tyto závěry žalovaného žalobce v žalobě nereagoval a výslovně polemizoval pouze s dílčím závěrem žalovaného, že citovaná judikatura Nejvyššího soudu řeší náhradu škody vlastníka pozemní komunikace, nikoli přestupek řidiče. Jsou to nicméně právě zmíněné skutkové okolnosti, které odlišují porovnávané případy natolik, že závěry Nejvyššího soudu jsou v nynější věci nepřiléhavé. Nelze je vytrhávat z kontextu a volně přenášet na poměry žalobce.
44. K nálezu Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2016č. j. III. ÚS 2065/15-2, se sice žalovaný výslovně nevyjádřil, ale i tento nález vychází ze zcela jiného skutkového stavu, který nelze s projednávanou věcí vůbec srovnávat. Ústavní soud posuzoval situaci, kdy couvajícímu autu vběhlo do cesty malé dítě, které řidič při couvání zadním kolem vozidla přejel a způsobil mu smrtelná zranění. S vysloveným obecným posláním Ústavního soudu o tom, že závěr o trestněprávním zavinění nelze nikdy dovozovat z pouhého faktu, že došlo ke škodlivému následku za účasti třetí osoby a že zanedbání potřebné míry opatrnosti jako předpoklad nedbalostního zavinění je třeba vyvozovat z konkrétních skutkových okolností, řádně zjištěných důkazním postupem, krajský soud nepolemizuje. V nyní projednávané věci ovšem žalovaný dostatečně vyložil, z jakých důvodů dospěl k závěru o porušení zákonné povinnosti žalobcem.
45. Konečně neobstojí ani, až u jednání vznesená, námitka, již žalobce vyčítá žalovanému, že nezjistil, jakou rychlostí v nynější věci jel. Žalobce ji „podřazuje“ pod vady rozhodnutí spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti. Shodně s žalovaným krajský soud onu námitku hodnotí jako námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Jako takovou se jí nemohl zabývat, neboť byla vznesena až po zákonné lhůtě pro podání žaloby, ačkoli v ní mohla být uplatněna (viz § 71 odst. 2, věta třetí s. ř. s.). Taková žalobní námitka je nepřipustná pro svou opožděnost. Zcela nad rámec uvedeného však krajský soud konstatuje, že v nynější věci není žalobci kladeno k tíži překročení nejvyšší dovolené rychlostmi, nýbrž nepřizpůsobení rychlosti okolnostem jízdy.
46. Na závěr krajský soud dodává, jak ostatně žalobce upozornil i u jednání dne 22. 11. 2024, že o skutkově i právně shodném přestupku již rozhodoval Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 31. 8. 2023, č. j. 20 A 8/2023-52. Soud neměl v nynější věci důvod se od názoru vyjádřeného v dřívějším rozsudku odchýlit.

VII. Závěr a náklady řízení

47. Krajský soud neshledal důvodným žádný ze žalobních bodů, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
48. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě 22. listopadu 2024

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně